

רשומות

כתבי אמנה

1039

אמנה נגד עינויים ונגד יחס ועונשים אכזריים, בלתי אנושיים או משפילים

נעשתה ביום 10 בדצמבר, 1984

ישראל חתמה ביום 22 באוקטובר, 1986

ישראל אישרה ביום 4 באוגוסט, 1991

נכנסה לתוקף לגבי ישראל ביום 2 בנובמבר, 1991

CONVENTION AGAINST TORTURE AND OTHER CRUEL, INHUMAN OR
DEGRADING TREATMENT OR PUNISHMENT

The States Parties to this Convention,

Considering that, in accordance with the principles proclaimed in the Charter of the United Nations, recognition of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Recognizing that those rights derive from the inherent dignity of the human person,

Considering the obligation of States under the Charter, in particular Article 55, to promote universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms,

Having regard to article 5 of the Universal Declaration of Human Rights and article 7 of the International Covenant on Civil and Political Rights, both of which provide that no one shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment,

Having regard also to the Declaration on the Protection of All Persons from Being Subjected to Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, adopted by the General Assembly on 9 December 1975,

Desiring to make more effective the struggle against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment throughout the world,

Have agreed as follows:

PART I

Article 1

1. For the purposes of this Convention, the term "torture" means any act by which severe pain or suffering, whether physical or mental, is intentionally inflicted on a person for such purposes as obtaining from him or a third person information, of a confession, punishing him for an act he or a third person has committed or is suspected of having committed, or intimidating or

מדינות שהן צד לאמנה זו,

בשימן אל לבן כי בהו. ב. לעקרונות המוצהרים במגילת האומות המאוחדות, הכרה בזכויותיהם השוות והבלתי-ניתנות לשלילה של כל משפחת בני אנוש, היא יסודם של החירות, הצדק והשלום בעולם,

בהכירן כי זכויות אלה נובעות מכבודו העצמי של האדם,

בשימן את לבן להתחייבותן של המדינות על-פי מגילת האו"ם, וסעיף 55 בפרט, לתמוך בכיבודן האוניברסלי של זכויות אנוש וחירויות יסוד, ובשמירתן בפועל,

בהסתמך על סעיף 5 להצהרה האוניברסלית בדבר זכויות האדם וסעיף 7 לאמנה הבינלאומית בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות הקובעים שניהם כי איש לא יועמד בפני עינויים או עונשים אכזריים, בלתי-אנושיים או משפילים,

בהסתמך גם על ההצהרה בדבר הגנה על כל בני-אדם מפני העמדה בפני עינויים ומפני יחס או עונשים אכזריים, בלתי-אנושיים או משפילים, שאומצה על-ידי העצרת הכללית ביום 9 בדצמבר, 1975,

ברצותן לפעול לייעול המאבק נגד עינויים יחס או עונשים אכזריים, בלתי-אנושיים או משפילים, בכל אשר יהיו,

הסכימו לאמור:

חלק 1

סעיף 1

1. לעניין אמנה זו, המונח "עינויים", הוראתו מעשה אשר באמצעותו נגרם במכוון לאדם כאב או סבל חמור, בין אם פיזי, בין אם מנטלי, במטרה להוציא ממנו או מאדם שלישי מידע או הודאה, להענישו על מעשה שביצעו, או נחשד בביצועו, הוא או אדם שלישי, או להפחיד או לאנוס אותו או אדם שלישי; או מכל סיבה ששורשיה בהפליה מכל סוג שהוא, מקום שכאב או סבל כאמור נגרמים בידי או באישור או בהסכמה בשתיקה של עובד ציבור או אדם אחר הממלא תפקיד רשמי, או

coercing him or a third person, or for any reason based on discrimination of any kind, when such pain or suffering is inflicted by or at the instigation of or with the consent or acquiescence of a public official or other person acting in an official capacity. It does not include pain or suffering arising only from, inherent in or incidental to lawful sanctions.

2. This article is without prejudice to any international instrument or national legislation which does or may contain provisions of wider application.

Article 2

1. Each State Party shall take effective legislative, administrative, judicial or other measures to prevent acts of torture in any territory under its jurisdiction.

2. No exceptional circumstances whatsoever, whether a state of war or a threat of war, internal political instability or any other public emergency, may be invoked as a justification of torture.

3. An order from a superior officer or a public authority may not be invoked as a justification of torture.

Article 3

1. No State Party shall expel return ("refouler") or extradite a person to another State where there are substantial grounds for believing that he would be in danger of being subjected to torture.

2. For the purpose of determining whether there are such grounds, the competent authorities shall take into account all relevant considerations including, where applicable, the existence in the State concerned of a consistent pattern of gross, flagrant or mass violations of human rights.

Article 4

1. Each State Party shall ensure that all acts of torture are offences under its

בשידולו. אין הוא כולל כאב או סבל הנובעים מעיצומים על-פי חוק, טבועים בהם או נלווים אליהם.

2. אין בסעיף זה כדי לפגוע במסמך בינלאומי או תחיקה לאומית המכילים או עשויים להכיל הוראות בעלות תחולה רחבה יותר.

סעיף 2

1. כל מדינה חברה תנקוט באמצעים יעילים, תחקייתיים, מנהליים, משפטיים או אחרים למניעת מעשי התעללות בכל שטח שבסמכותה השיפוטית.

2. אין להיאחו בנסיבות חריגות, בין אם מצב מלחמה או איום במלחמה, אי-יציבות פוליטית פנימית או מצב חירום אחר, כצידוק לעינויים.

3. אין להיאחו בפקודה של ממונה או רשות ציבורית כצידוק לעינויים.

סעיף 3

1. מדינה חברה לא תגרש, תחזיר או תסגיר אדם למדינה אחרת, מקום שקיים יסוד מהותי להאמין כי הוא נתון בסכנת העמדה בפני עינויים.

2. לצורך קביעה אם אכן קיים יסוד כאמור, יביאו הרשויות המוסמכות בחשבון את כל השיקולים השייכים, ומקום שאפשר, את קיומן במדינה הנוגעת לעניין, כמגמה גלויה ועקבית, של פגיעות גסות ונרחבות בזכויות האדם.

סעיף 4

1. מדינה חברה תבטיח כי עינויים מהווים עבירות על-פי דיניה הפליליים. הוא הדין לגבי ניסיון לבצע

criminal law. The same shall apply to an attempt to commit torture and to an act by any person which constitutes complicity or participation in torture.

2. Each State Party shall mark these offences punishable by appropriate penalties which take into account their grave nature.

Article 5

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences referred to in article 4 in the following cases:

(a) When the offences are committed in any territory under its jurisdiction or on board a ship or aircraft registered in that State;

(b) When the alleged offender is a national of that State;

(c) When the victim is a national of that State if that State considers it appropriate.

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over such offences in cases where the alleged offender is present in any territory under its jurisdiction and it does not extradite him pursuant to article 8 to any of the States mentioned in paragraph 1 of this article.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with internal law.

Article 6

1. Upon being satisfied, after an examination of information available to it, that the circumstances so warrant, any State Party in whose territory a person alleged to have committed any offence referred to in article 4 is present shall take him into custody or take other legal measures to ensure his presence. The custody and other legal measures shall be as provided in the law of that State but may be continued only for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.

עינויים ומעשה כלשהו של אדם המהווה מעורבות או השתתפות בהם.

2. מדינה חברה תעשה שעבירות אלה ייענשו בעונשים מתאימים, תוך התייחסות לאופיין החמור.

סעיף 5

1. כל מדינה חברה תנקוט באמצעים שייראו כנחוצים להטלת סמכות השיפוט שלה על עבירות המאוזכרות בסעיף 4:

(א) מקום שהעבירות נעברו בשטח הנתון לסמכותה, לרבות אניה או כלי-טיס רשומים במדינה האמורה;

(ב) מקום שהנאשם בעבירה הוא אזרח המדינה האמורה;

(ג) מקום שהקורבן הוא אזרח אותה מדינה, ובלבד שהיא תראה זאת כמתאים.

2. באותו אופן תנקוט מדינה חברה באמצעים שייראו כנחוצים להטלת סמכות השיפוט שלה על עבירות כאמור, במקרים שהחשוד בעבירה נוכח בשטח הנתון לסמכותה ואין היא מסגירה אותו בהתאם לסעיף 8 לאחת המדינות המאוזכרות בס"ק 1 לסעיף זה.

3. אמנה זו אינה מוציאה מכלל אפשרות שיפוט פלילי הנשען על דין פנימי.

סעיף 6

1. משנחה דעתה, לאחר בדיקת המידע המצוי בידה, כי הנסיבות מצדיקות זאת, מדינה חברה שבשטחה מצוי אדם החשוד כי ביצע עבירה מן העבירות המאוזכרות בסעיף 4, תשים אותו במשמורת או תנקוט צעדים אחרים על-פי חוק להבטחת המצאותו. משמורת וצעדים אחרים על-פי חוק יהיו כנקבע בדיני מדינה זו, אך יימשכו רק במשך הזמן הדרוש לפתיחה בהליכים פליליים או בהליכי הסגרה.

2. Such State shall immediately make a preliminary inquiry into the facts.

3. Any person in custody pursuant to paragraph 1 of this article shall be assisted in communicating immediately with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national, or, if he is a stateless person, with the representative of the State where he usually resides.

4. When a State, pursuant to this article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the States referred to in article 5, paragraph 1, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant his detention. The State which makes the preliminary inquiry contemplated in paragraph 2 of this article shall promptly report its findings to the said States and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 7

1. The State Party in the territory under whose jurisdiction a person alleged to have committed any offence referred to in article 4 is found shall in the cases contemplated in article 5, if it does not extradite him, submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.

2. These authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any ordinary offence of a serious nature under the law of that State. In the cases referred to in article 5, paragraph 2, the standards of evidence required for prosecution and conviction shall in no way be less stringent than those which apply in the cases referred to in article 5, paragraph 1.

3. Any person regarding whom proceedings are brought in connection with any of the offences referred to in article 4 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings.

Article 8

1. The offences referred to in article 4 shall be deemed to be included as extradita-

2. מדינה כאמור תערוך לאלתר חקירה מוקדמת של תומר הראיות.

3. אדם המוחזק במשמורת בהתאם לס"ק 1 לסעיף זה מן הראוי כי יושט לו סיוע ביצירת קשר מידי עם נציגה המוסמך הקרוב ביותר של המדינה שהוא מאזרחיה; או, מקום שהוא מחוסר-אזרחות, עם נציג המדינה שבה הוא מתגורר כרגיל.

4. שמה מדינה אדם במשמורת בהתאם לסעיף זה, היא תודיע לאלתר למדינות המאוזכרות בסעיף 5, ס"ק 1 על עובדת היות האדם האמור במשמורת ועל הנסיבות המצדיקות את כליאתו. מדינה העורכת חקירה מוקדמת כאמור בס"ק 2 לסעיף זה, תדווח ללא דיחוי על ממצאיה למדינות האמורות ותודיע אם בכוונתה להפעיל את שיפוטתה.

סעיף 7

1. מדינה שבשטח הנתון לסמכותה מצוי אדם החשוד בעבירה מאוזכרת בסעיף 4, תעביר את עניינו, במקרים המפורטים בסעיף 5, לרשויות המוסמכות, מקום שהיא מסגירה אותו, לשם העמדתו לדין.

2. רשויות אלה יקבלו החלטה כבכל מקרה של עבירה רגילה בעלת אופי חמור בהתאם לדיני אותה מדינה. במקרים המאוזכרים בסעיף 5, ס"ק 2, בדיקת הראיות הנדרשת להעמדה לדין ולהרשעה בשום אופן לא תהיה קפדנית פחות מזו החלה לגבי מקרים מאוזכרים בסעיף 5, ס"ק 1.

3. אדם אשר נגדו ננקטים הליכים בזיקה לעבירה מן העבירות המאוזכרות בסעיף 4, יובטח לו יחס הגן בכל שלב משלבי ההליכים.

סעיף 8

1. עבירות המאוזכרות בסעיף 4, יש לראותן כמוכללות בכל אמנת הסגרה קיימת בין מדינות חברות,

ble offences in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of such offences. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize such offences as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. Such offences shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with article 5, paragraph 1.

Article 9

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of any of the offences referred to in article 4, including the supply of all evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 of this article in conformity with any treaties on mutual judicial assistance that may exist between them.

Article 10

1. Each State Party shall ensure that education and information regarding the prohibition against torture are fully included in the training of law enforcement person-

כעבירות הסגרה. מדינות חברות מקבלות על עצמן לכלול עבירות כאמור כעבירות הסגרה בכל אמנת הסגרה העשויה להיחתם ביניהן.

2. מקום שמדינה חברה המתנה הסגרה בקיום אמנת הסגרה עמה מקבלת בקשת הסגרה ממדינה חברה אחרת שאינה צד לאמנת הסגרה עמה, היא רשאית לראות אמנה זו כבסיס משפטי להסגרה לגבי עבירות כאמור. ההסגרה תהא כפופה ליתר התנאים הקבועים בדיני המדינה המתבקשת.

3. מדינות חברות שאינן מתנות הסגרה בקיום אמנת הסגרה יכירו בעבירות כאמור כעבירות הסגרה בינן לבין עצמן, בכפוף לתנאים הקבועים בדיני המדינה המתבקשת.

4. עבירות כאמור יראו אותן, לצרכי הסגרה בין מדינות חברות לבין עצמן, כאילו בוצעו לא רק במקום שבו אירעו אלא גם בשטחי המדינות הנדרשות להטיל את סמכות השיפוט שלהן על-פי סעיף 5, ס"ק 1.

סעיף 9

1. מדינות חברות יושיטו זו לזו את מידת הסיוע הגדולה ביותר בזיקה להליכים פליליים הננקטים בנוגע לעבירות מאוזכרות בסעיף 4, לרבות המצאת ראיות שברשותן הדרושות להליכים כאמור.

2. מדינות חברות יקיימו את התחייבויותיהן על-פי ס"ק 1 לסעיף זה, בהתאם לאמנות בדבר עזרה משפטית הדדית אשר יכול כי קיימות ביניהן.

סעיף 10

1. כל מדינה חברה תבטיח כי חינוך ומידע בעניין איסור על עינויים ייכללו במלואם בהכשרת עובדים, אזרחים או אנשי צבא, העוסקים באכיפת החוק, עובדי רפואה, עובדי ציבור ואנשים אחרים העשויים להיות

nel, civil or military, medical personnel, public officials and other persons who may be involved in the custody, interrogation or treatment of any individual subjected to any form of arrest, detention or imprisonment.

2. Each State Party shall include this prohibition in the rules or instructions issued in regard to the duties and functions of any such persons.

Article 11

Each State Party shall keep under systematic review interrogation rules, instructions, methods and practices as well as arrangements for the custody and treatment of persons subjected to any form of arrest, detention or imprisonment in any territory under its jurisdiction, with a view to preventing any cases of torture.

Article 12

Each State Party shall ensure that its competent authorities proceed to a prompt and impartial investigation, wherever there is reasonable ground to believe that an act of torture has been committed in any territory under its jurisdiction.

Article 13

Each State Party shall ensure that any individual who alleges he has been subjected to torture in any territory under its jurisdiction has the right to complain to, and to have his case promptly and impartially examined by, its competent authorities. Steps shall be taken to ensure that the complainant and witnesses are protected against all ill-treatment or intimidation as a consequence of his complaint or any evidence given.

Article 14

1. Each State Party shall ensure in its legal system that the victim of an act of torture obtains redress and has an enforceable right to fair and adequate compensation, including the means for as full rehabilitation as possible. In the event of the death of the victim as a result of an act of torture, his dependants shall be entitled to compensation.

מעורבים במשמורת, חקירה או טיפול באדם נתון במעצר, עיכוב או מאסר, לצורותיהם.

2. כל מדינה חברה תכלול איסור זה בכללים או הוראות הניתנים בנוגע לחובות אנשים כאמור ותפקידיהם.

סעיף 11

כל מדינה חברה תבחן בשיטתיות כללים, הוראות, שיטות ונהלי חקירה, וכן סידורים לגבי משמורת וטיפול באנשים הנתונים בצורה כלשהי של מעצר, עיכוב או מאסר בשטח שבסמכותה השיפוטית, במטרה למנוע מקרי עינויים.

סעיף 12

כל מדינה חברה תבטיח כי רשויותיה המוסמכות יערכו חקירה ללא דיחוי וללא משוא פנים, כל אימת שיש בסיס סביר להאמין כי בוצע מעשה עינוי בשטח שבסמכותה השיפוטית.

סעיף 13

מדינה חברה תבטיח כי אדם הטוען כי הועמד בפני עינויים בשטח כלשהו שבסמכותה השיפוטית, זכותו להתלונן אצל רשויותיה המוסמכות, ולגרום לכך כי מקרהו ייבדק על-ידן ללא דיחוי ומשוא פנים. יינקטו צעדים להבטיח כי המתלונן והעדים יהיו מוגנים מפני עינויים, או הפחדה כתוצאה מתלוננתו או ממסירת עדות.

סעיף 14

1. מדינה חברה תבטיח במערכת חוקיה כי הקורבן לעינויים יזכה להטבה ולזכות אכיפה של פיצוי הוגן ומספיק, לרבות האמצעים לשיקום מלא ככל האפשר. במקרה של פטירת הקורבן כתוצאה של עינויים יהיו התלויים בו זכאים לפיצוי.

2. Nothing in this article shall affect any right of the victim or other persons to compensation which may exist under national law.

Article 15

Each State Party shall ensure that any statement which is established to have been made as a result of torture shall not be invoked as evidence in any proceedings, except against a person accused of torture as evidence that the statement was made.

Article 16

1. Each State Party shall undertake to prevent in any territory under its jurisdiction other acts of cruel, inhuman or degrading treatment or punishment which do not amount to torture as defined in article 1, when such acts are committed by or at the instigation of or with the consent or acquiescence of a public official or other person acting in an official capacity. In particular, the obligations contained in articles 10, 11, 12 and 13 shall apply with the substitution for references to torture of references to other forms of cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. The provisions of this Convention are without prejudice to the provisions of any other international instrument or national law which prohibits cruel, inhuman or degrading treatment or punishment or which relates to extradition or expulsion.

PART II

Article 17

1. There shall be established a Committee against Torture (hereinafter referred to as the Committee) which shall carry out the functions hereinafter provided. The Committee shall consist of ten experts of high moral standing and recognized competence in the field of human rights, who shall serve in their personal capacity. The experts shall be elected by the States Parties, consideration being given to equitable geographical distribution and to the usefulness

2. אין בסעיף זה כדי לפגוע בזכותו של קורבן או של אנשים אחרים לפיצוי, אשר יכול כי נקבע על-פי הדין הלאומי.

סעיף 15

מדינה חברה תבטיח כי הצהרה אשר הוכח כי נעשתה בלחץ עינויים לא תועלה כראיה כהליכים כלשהם, בלתי אם נגד אדם המואשם בגרימת עינויים, בחזקת ראיה כי ההצהרה נעשתה.

סעיף 16

1. מדינה חברה תקבל על עצמה למנוע בכל שטח שבסמכות שיפוטתה מעשים אחרים של יחס אכזרי, בלתי-אנושי או משפיל, או עונשים שאינם בחזקת עינויים כמוגדר בסעיף 1, מקום שמעשים כאמור בוצעו על-ידי או בעידודו או בהסכמתו של עובד ציבור או אדם אחר הממלא תפקיד רשמי, או השלמתם בשתיקה. במיוחד, חובות המפורטות בסעיפים 10, 11, 12 ו-13 יחולו אגב החלפת איזכורים בדבר עינויים באיזכורים של צורות עונשים אכזריים, בלתי-אנושיים או משפיליים.

2. הוראות אמנה זו אין בהן כדי לפגוע בהוראות תיו של מסמך בינלאומי אחר, או חוק לאומי האוסר על יחס או עונש אכזרי, בלתי-אנושי או משפיל, או מתייחס להסגרה או גירוש.

חלק 2

סעיף 17

1. תוקם ועדה נגד עינויים (להלן "הוועדה") אשר תמלא את התפקידים המפורטים להלן. ועדה זו תורכב מעשרה מומחים בעלי מעמד מוסרי גבוה וסמכות מוכרת בתחום זכויות האדם, אשר ישרתו מכוח מעמדם האישי. מומחים אלה ייבחרו על-ידי המדינות החברות,

of the participation of some persons having legal experience.

2. The members of the Committee shall be elected by secret ballot from a list of persons nominated by States Parties. Each State Party may nominate one person from among its own nationals. States Parties shall bear in mind the usefulness of nominating persons who are also members of the Human Rights Committee established under the International Covenant on Civil and Political Rights and who are willing to serve on the Committee against Torture.

3. Elections of the members of the Committee shall be held at biennial meetings of States Parties convened by the Secretary-General of the United Nations. At those meetings, for which two thirds of the States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Committee shall be those who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of States Parties present and voting.

4. The initial election shall be held no later than six months after the date of the entry into force of this Convention. At least four months before the date of each election, the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to the States Parties inviting them to submit their nominations within three months. The Secretary-General shall prepare a list in alphabetical order of all persons thus nominated, indicating the States Parties which have nominated them, and shall submit it to the States Parties.

5. The members of the Committee shall be elected for a term of four years. They shall be eligible for re-election if renominated. However, the term of five of the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election the names of these five members shall be chosen by lot by the chairman of the meeting referred to in paragraph 3 of this article.

תוך התייחסות לחלוקה גיאוגרפית צודקת ולתועלת שבהשתתפות אישים בעלי ניסיון משפטי.

2. חברי הוועדה ייבחרו בהצבעה חשאית מתוך רשימת אנשים מוצעים על-ידי מדינות חברות. כל מדינה חברה רשאית להציע אדם אחד מבין אזרחיה היא. מדינות חברות יתנו דעתן לתועלת שבמינוי אנשים שהם גם חברי הוועדה לזכויות האדם, שהוקמה בהתאם לאמנה בינלאומית בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות, והנכונים לשרת בוועדה נגד עינויים.

3. בחירות של חברי הוועדה ייערכו בכינוסים של המדינות החברות שמכנס המזכיר הכללי של האו"ם מות המאוחדות אחת לשנתיים. בכינוסים אלה, שבהם מהווים שני שלישים של המדינות החברות מניין חוקי, יהיו האנשים הנבחרים לוועדה אלה המקבלים את מספר הקולות הגדול ביותר ורוב מוחלט של קולות נציגי המדינות החברות הנוכחים ומצביעים.

4. בחירות ראשונות ייערכו לא יאוחר מששה חודשים לאחר תאריך כניסתה לתוקף של אמנה זו. לפחות ארבעה חודשים לפני התאריך של כל סיבוב בחירות, יזמין המזכיר הכללי של האו"ם במכתב את המדינות החברות להגיש את שמות מועמדיהן בתוך שלושה חודשים. המזכיר הכללי יכין רשימה אלפביתית של שמות המועמדים, תוך ציון המדינות החברות שהציעו אותם, ויגיש אותה לכלל המדינות החברות.

5. חברי הוועדה ייבחרו לתקופה של ארבע שנים. באם שוב תוצע מועמדותם, יהיו כשירים להבחר מחדש. אולם, כהונתם של חמישה מבין החברים שנבחרו לראשונה תסתיים בתום שנתיים; תכף לבחירתם ייבחרו שמות החמישה על-פי גורל בידי יו"ר הכינוס המאוחר בס"ק 3 לסעיף זה.

6. If a member of the Committee dies or resigns or for any other cause can no longer perform his Committee duties, the State Party which nominated him shall appoint another expert from among its nationals to serve for the remainder of his term, subject to the approval of the majority of the States Parties. The approval shall be considered given unless half or more of the States Parties respond negatively within six weeks after having been informed by the Secretary-General of the United Nations of the proposed appointment.

7. States Parties shall be responsible for the expenses of the members of the Committee while they are in performance of Committee duties.

Article 18

1. The Committee shall elect its officers for a term of two years. They may be re-elected.

2. The Committee shall establish its own rules of procedure, but these rules shall provide, *inter alia*, that:

(a) Six members shall constitute a quorum;

(b) Decisions of the Committee shall be made by a majority vote of the members present.

3. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary staff and facilities for the effective performance of the functions of the Committee under this Convention.

4. The Secretary-General of the United Nations shall convene the initial meeting of the Committee. After its initial meeting, the Committee shall meet at such times as shall be provided in its rules of procedure.

5. The States Parties shall be responsible for expenses incurred in connection with the holding of meetings of the States Parties and of the Committee, including reimbursement to the United Nations for any expenses, such as the cost of staff and facilities,

6. מקום שחבר בוועדה נפטר או מתפטר או אינו יכול מסיבה אחרת למלא את תפקידיו במסגרת הוועדה, תמנה המדינה החברה שהציעה את מועמדותו מומחה אחר מבין אזרחיה כדי לשרת במשך תקופת כהונתו הנוותרת, בכפוף לאישור רוב המדינות החברות. אישור כאמור ייחשב כנתון, זולת אם מחצית המדינות החברות או יותר נענות בשלילה בתוך ששה שבועות לאחר שהודיע להן המזכיר הכללי של האו"ם על-אודות המינוי המוצע.

7. מדינות חברות יהיו אחראיות להוצאות חברי הוועדה בעת שירותם בוועדה.

סעיף 18

1. הוועדה תבחר את פקידיה לתקופת שנתיים. ניתן לבחרם מחדש.

2. הוועדה תקבע את כללי נהליה: אולם, כללים אלה יקבעו, בין היתר, כלהלן:

(א) ששה חברים יהוו רוב חוקי;

(ב) החלטות הוועדה יתקבלו בהצבעה של רוב החברים הנוכחים;

3. על המזכיר הכללי של האו"ם לספק סגל ומתקנים כנדרש לביצועם היעיל של תפקידי הוועדה כמפורט באמנה זו.

4. המזכיר הכללי של האו"ם יכנס את ישיבת הוועדה הראשונה. לאחר מכן תתכנס הוועדה על-פי התדירות המפורטת בנהליה.

5. מדינות חברות יהיו אחראיות להוצאות שהוציאו או בזיקה לעריכת כינוסי המדינות החברות והוועדה, לרבות החזר לאו"ם בעד הוצאות כגון עלות סגל

incurred by the United Nations pursuant to paragraph 3 of this article.

Article 19

1. The States Parties shall submit to the Committee, through the Secretary-General of the United Nations, reports on the measures they have taken to give affect to their undertakings under this Convention, within one year after the entry into force of the Convention for the State Party concerned. Thereafter the States Parties shall submit supplementary reports every four years on any new measures taken and such other reports as the Committee may request.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit the reports to all States Parties.

3. Each report shall be considered by the Committee which may make such general comments on the report as it may consider appropriate and shall forward these to the State Party concerned. That State Party may respond with any observations it chooses to the Committee.

4. The Committee may, at its discretion, decide to include any comments made by it in accordance with paragraph 3 of this article, together with the observations thereon received from the State Party concerned, in its annual report made in accordance with article 24. If so requested by the State Party concerned, the Committee may also include a copy of the report submitted under paragraph 1 of this article.

Article 20

1. If the Committee receives reliable information which appears to it to contain well-founded indications that torture is being systematically practised in the territory of a State Party, the Committee shall invite that State Party to co-operate in the examination of the information and to this end to submit observations with regard to the information concerned.

ומתקנים, שהוצאו על-ידי האו"ם בהתאם לס"ק 3 לסעיף זה.

סעיף 19

1. מדינות חברות יגישו לוועדה, באמצעות המזכיר הכללי של האו"ם, דו"חות על אמצעים שנקטו כדי להוציא לפועל את התחייבויותיהן בהתאם לאמנה זו, וזאת בתוך שנה אחת לאחר כניסת האמנה לתוקף עבור המדינה החברה הנוגעת בדבר. לאחר מכן יגישו המדינות החברות, מדי ארבע שנים, על אמצעים נוספים שנקטו, וכן דו"חות אחרים ככל שתדרוש הוועדה.

2. המזכיר הכללי של האו"ם יעביר את הדו"חות לכל מדינה חברה.

3. כל דו"ח ייבדק על-ידי הוועדה, הרשאית להעיר הערות כלליות על-אודות הדו"ח כראוי בעיניה ולהעבירן לידי המדינה החברה הנוגעת בדבר. בתשובה רשאית המדינה החברה להמציא את הערותיה היא לוועדה.

4. הוועדה רשאית, לפי שיקול דעתה, להכליל הערות שהעירה בהתאם לס"ק 3 לסעיף זה, בנוסף להערות שקיבלה מהמדינה החברה הנוגעת בדבר, בדו"ח השנתי שלה, המוגש בהתאם לסעיף 24. מקום שתתבקש לעשות כן על-ידי המדינה החברה הנוגעת בדבר, רשאית הוועדה לצרף גם עותק של הדו"ח המוגש על-פי ס"ק 1 לסעיף זה.

סעיף 20

1. קיבלה הוועדה מידע אמין המכיל לכאורה מידע על שימוש שיטתי בעינויים בשטח ארץ של מדינה חברה, תזמין הוועדה מדינה חברה זו לשתף פעולה בבדיקת המידע ולשם כך להגיש הערות בנוגע למידע האמור.

2. Taking into account any observations which may have been submitted by the State Party concerned, as well as any other relevant information available to it, the Committee may, if it decided that this is warranted, designate one or more of its members to mark a confidential inquiry and to report to the Committee urgently.

3. If an inquiry is made in accordance with paragraph 2 of this article, the Committee shall seek the co-operation of the State Party concerned. In agreement with that State Party, such an inquiry may include a visit to its territory.

4. After examining the findings of its member or members submitted in accordance with paragraph 2 of this article, the Committee shall transmit these findings to the State Party concerned together with any comments or suggestions which seem appropriate in view of the situation.

5. All the proceedings of the Committee referred to in paragraphs 1 to 4 of this article shall be confidential, and at all stages of the proceedings the co-operation of the State Party shall be sought. After such proceedings have been completed with regard to an inquiry made in accordance with paragraph 2, the Committee may, after consultations with the State Party concerned, decide to include a summary account of the results of the proceedings in its annual report made in accordance with article 24.

1. A State Party to this Convention may at any time declare under this article that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications to the effect that a State Party claims that another State Party is not fulfilling its obligations under this Convention. Such communications may be received and considered according to the procedures laid down in this article only if submitted by a State Party which has made a declaration recognizing in regard to itself the competence of the Committee. No communication

2. בהביאה בחשבון הערות אשר יכול כי הוגשו על-ידי המדינה החברה הנוגעת בדבר, וכן כל מידע שייך שברשותה, רשאית הוועדה, מקום שהיא מחליטה כי הדבר מתחייב, להטיל על אחד מחבריה או יותר לערוך חקירה חשאית ולדווח על כך לוועדה בדחיפות.

3. נעשתה חקירה בהתאם לס"ק 2 לסעיף זה, תבקש הוועדה את שיתוף הפעולה של המדינה החברה הנוגעת בדבר. בהסכמה עם מדינה חברה זו, יכול שחקירה כאמור תכלול ביקור בשטחה.

4. לאחר בדיקת ממצאי חברה או חברה, שיוגשו בהתאם לס"ק 2 לסעיף זה, תעביר הוועדה ממצאים אלה למדינה החברה הנוגעת בדבר, בצירוף הערות או הצעות הנראות כמתאימות לאור המצב.

5. הליכי הוועדה המאוזכרים בס"ק 1-4 לסעיף זה יהיו חשאיים, ובכל שלבי ההליכים יתבקש שיתוף הפעולה של המדינה החברה. עם השלמת הנהלים כאמור בנוגע לחקירה מבוצעת, בהתאם לס"ק 2, רשאית הוועדה, לאחר התייעצויות עם המדינה החברה הנוגעת בדבר, להחליט לכלול סקירה תמציתית של תוצאות ההליכים בדו"ח השנתי שלה, ערוך בהתאם לסעיף 24.

סעיף 21

1. מדינה חברה באמנה זו רשאית בכל עת להצהיר לפי סעיף זה כי היא מכירה בסמכות הוועדה לקבל ולשקול הודעות המתייחסות לטענותיה של מדינה חברה בדבר אי-קיום של מדינה חברה אחרת את התחייבויותיה בהתאם לאמנה זו. הודעות כאמור אפשר כי יתקבלו ויישקלו על-פי נהלים מפורטים בסעיף זה, ובלבד שיוגשו בידי מדינה חברה שהצהירה הצהרה המכירה, באשר לעצמה, בסמכות הוועדה. הוועדה לא תעסוק בהודעה לפי סעיף זה, מקום שהיא נוגעת במדינה

shall be dealt with by the Committee under this article if it concerns a State Party which has not made such a declaration. Communications received under this article shall be dealt with in accordance with the following procedure:

(a) If a States Party considers that another State Party is not giving effect to the provisions of the Convention, it may, by written communication, bring the matter to the attention of that State Party. Within three months after the receipt of the communication the receiving State shall afford the State which sent the communication an explanation or any other statement in writing clarifying the matter, which should include, to the extent possible and pertinent, reference to domestic procedures and remedies taken, pending or available in the matter;

(b) If the matter is not adjusted to the satisfaction of both States Parties concerned within six months after the receipt by the receiving State of the initial communication, either State shall have the right to refer the matter to the Committee, by notice given to the Committee and to the other State;

(c) The Committee shall deal with a matter referred to it under this article only after it has ascertained that all domestic remedies have been invoked and exhausted in the matter, in conformity with the generally recognized principles of international law. This shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged or is unlikely to bring effective relief to the person who is the victim of the violation of this Convention;

(d) The Committee shall hold closed meetings when examining communications under this article;

(e) Subject to the provisions of subparagraph (c), the Committee shall make available its good offices to the States Parties concerned with a view to a friendly

חברה שלא הצהירה הצהרה כאמור. הודעות המתקבלות לפי סעיף זה יטופלו בהתאם לנהל הבא:

(א) ראתה מדינה חברה כי מדינה חברה אחרת אינה ממלאה אחרי הוראות אמנה זו, רשאית היא, בהודעה בכתב, להביא את העניין לתשומת לב של המדינה החברה הזו. בתוך שלושה חודשים מקבלת ההודעה תמציא המדינה המקבלת למדינה ששלחה את ההודעה הסבר או קביעה אחרת בכתב להבהרת העניין, אשר יכיל, ככל שניתן ושייך, אזכור של נהלים ואמצעים נקוטים בפנים, תלויים ועומדים או זמינים, לתיקון העניין.

(ב) לא תוקן העניין לשביעות רצון שתי המדינות החברות הנוגעות בדבר, תהא לכל אחת הזכות להעביר את העניין לוועדה, אגב הודעה לוועדה ולמדינה האחרת;

(ג) הוועדה תטפל בעניין המועבר אליה לפי סעיף זה רק לאחר שוודאה כי מוצו כל התרופות בנידון, הנקוטות לפי הדין הפנימי, בהתאם לעקרונות המשפט הבינלאומי המקובלים. כלל זה לא יחול מקום שיישום התרופות מתמהמה במידה בלתי-סבירה או אינו עשוי להביא סעד ממשי לאדם שהנו קורבן להפרת אמנה זו;

(ד) כבואה לבדוק הודעות לפי סעיף זה, תקיים הוועדה ישיבות סגורות;

(ה) בכפוף להוראות פסקה (ג), תעמיד הוועדה את שירותיה הטובים לרשות המדינות החברות הנוגעות בדבר במטרה למצוא פיתרון בדרכי נועם לעניין על-בסיס כיבוד ההתחייבויות המפורטות באמנה זו.

solution of the matter on the basis of respect for the obligations provided for in this Convention. For this purpose, the Committee may, when appropriate, set up an **ad hoc** conciliation commission;

(f) In any matter referred to it under this article, the Committee may call upon the States Parties concerned, referred to in subparagraph (b), to supply any relevant information;

(g) The States Parties concerned, referred to in subparagraph (b), shall have the right to be represented when the matter is being considered by the Committee and to make submissions orally and/or in writing;

(h) The Committee shall, within twelve months after the date of receipt of notice under subparagraph (b), submit a report:

(i) If a solution within the terms of subparagraph (e) is reached, the Committee shall confine its report to a brief statement of the facts and of the solution reached;

(ii) If a solution within the terms of subparagraph (e) is not reached, the Committee shall confine its report to a brief statement of the facts; the written submissions and record of the oral submissions made by the States Parties concerned shall be attached to the report.

In every matter, the report shall be communicated to the States Parties concerned.

2. The provisions of this article shall come into force when five States Parties to this Convention have made declarations under paragraph 1 of this article. Such declarations shall be deposited by the States Parties with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States Parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General. Such a withdrawal shall not prejudice the consideration of any matter which is the

לשם כך רשאית הוועדה, מקום שראוי, להקים ועד פיוס אד-הוק;

(ו) בכל עניין המועבר אליה לפי סעיף זה, רשאית הוועדה לפנות אל המדינות החברות הנוגעות בדבר, המאוזכרות בפסקה (ב), בבקשה לקבל מידע שייך;

(ז) מדינות חברות הנוגעות בדבר, מאוזכרות בפסקה (ב), זכותן להיות מיוצגות בשעה שהעניין נבדק בוועדה ולטעון את טענותיהן בעל-פה ו/או בכתב;

(ח) הוועדה תגיש דו"ח בתוך שנים-עשר חודשים לאחר קבלת ההודעה לפי פסקה (ב):

(1) הושג פיתרון על-פי תנאי פסקה (ה), תגביל הוועדה את הדו"ח לתקציר העובדות ולפיתרון המושג;

(2) לא הושג פיתרון על-פי תנאי פסקה (ה), תגביל הוועדה את הדו"ח לתצהיר קצר של העובדות; טענות בכתב ופרוטוקול של טענות על-פה מצד המדינות החברות הנוגעות בדבר יצורפו לדו"ח.

יהא העניין אשר יהא, יועבר הדו"ח למדינות החברות הנוגעות בדבר.

2. הוראות סעיף זה ייכנסו לתוקף בעת שחמש מדינות חברות באמנה זו יצהירו הצהרות לפי ס"ק 1 לסעיף זה. הצהרות כאמור יופקדו על-ידי המדינות החברות אצל המזכיר הכללי של האו"ם, אשר יעביר עותקים למדינות חברות האחרות. אפשר להסתלק מהצהרה בכל עת על-ידי הודעה למזכיר הכללי. הסתלקות כאמור לא תפגע בעניין כלשהו שהוא נושא להודעה שכבר הועברה לפי סעיף זה; לא תתקבל הודעה נוספת על-ידי מדינה חברה לפי סעיף זה לאחר מסירת ההודעה על הסתלקות מן ההצהרה לידי המזכיר הכללי,

subject of a communication already transmitted under this article; no further communication by any State Party shall be received under this article after the notification of withdrawal of the declaration has been received by the Secretary-General, Unless the State Party concerned has made a new declaration.

Article 22

1. A State Party to this Convention may at any time declare under this article that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications from or on behalf of individuals subject to its jurisdiction who claim to be victims of a violation by a State Party of the provisions of the Convention. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State Party which has not made such a declaration.

2. The Committee shall consider inadmissible any communication under this article which is anonymous or which it considers to be an abuse of the right of submission of such communications or to be incompatible with the provisions of this Convention.

3. Subject to the provisions of paragraph 2, the Committee shall bring any communications submitted to it under this article to the attention of the State Party to this Convention which has made a declaration under paragraph 1 and is alleged to be violating any provisions of the Convention. Within six months, the receiving State shall submit to the Committee written explanations or statements clarifying the matter and the remedy, if any, that may have been taken by that State.

4. The Committee shall consider communications received under this article in the light of all information made available to it by or on behalf of the individual and by the State Party concerned.

זולת אם הצהירה המדינה החברה הנוגעת בדבר הצהרה חדשה.

סעיף 22

1. מדינה חברה באמנה זו רשאית להצהיר בכל עת לפי סעיף זה כי היא מכירה בסמכותה של הוועדה לקבל הודעות מיחידים הכפופים לשיפוט, או בשמם, הטוענים כי הם קורבנות לפגיעה בהוראות האמנה בידי מדינה חברה, ולעיין בהן. הודעה הנוגעת למדינה חברה שלא הצהירה הצהרה כאמור, לא תתקבל על-ידי הוועדה.

2. הוועדה תראה כבלתי-קבילה כל הודעה לפי סעיף זה שהיא אנונימית או נראית לה כשימוש לרעה בזכות להגיש הודעות כאמור, או כבלתי-מתיישבת עם הוראות אמנה זו.

3. בכפוף להוראות ס"ק 2, תביא הוועדה הודעות שהוגשו לה בהתאם לסעיף זה לתשומת-לב המדינה החברה באמנה זו שהצהירה הצהרה בהתאם לס"ק 1 ואשר נטען לגביה כי היא מפירה הוראה מהוראות האמנה. בתוך ששה חודשים תגיש המדינה לוועדה הסברים בכתב או הודעות להבהרת העניין והתרופות לתיקון המעוות, אם היו כאלה, שננקטו בידי אותה מדינה.

4. הוועדה תעיין בהודעות שקיבלה בהתאם לסעיף זה לאור כל המידע שהומצא לה על-ידי או בשם יחיד ועל-ידי המדינה החברה הנוגעת בדבר.

5. The Committee shall not consider any communications from an individual under this article unless it has ascertained that:

(a) The same matter has not been, and is not being, examined under another procedure of international investigation or settlement;

(b) The individual has exhausted all available domestic remedies; this shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged or is unlikely to bring effective relief to the person who is the victim of the violation of this Convention.

6. The Committee shall hold closed meetings when examining communications under this article.

7. The Committee shall forward its views to the State Party concerned and to the individual.

8. The provisions of this article shall come into force when five States Parties to this Convention have made declarations under paragraph 1 of this article. Such declarations shall be deposited by the States Parties with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States Parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General. Such a withdrawal shall not prejudice the consideration of any matter which is the subjects of a communication already transmitted under this article; no further communication by or on behalf of an individual shall be received under this article after the notification of withdrawal of the declaration has been received by the Secretary-General, unless the State Party has made a new declaration.

Article 23

The members of the Committee and of the *ad hoc* conciliation commissions which may be appointed under article 21, para-

5. הוועדה לא תעיין בהודעות של יחיד בהתאם לסעיף זה, זולת אם וידאה כי:

(א) העניין הנידון לא נבדק ולא מצוי בבדיקה על-פי נוהל אחר של חקירה או הסדר בינלאומי;

(ב) היחיד מיצה את כל התרופות הזמינות לו על-פי הדין הפנימי; כלל זה לא יחול מקום שישום התרופות נמשך מעבר למידה הסבירה או אינו עשוי להביא סעד ממשי לקורבן הפרה של אמנה זו.

6. הוועדה תקיים ישיבות סגורות בשעת בדיקת ההודעות לפי סעיף זה.

7. הוועדה תעביר את השקפותיה למדינה החברה וליחיד הנוגעים בדבר.

8. הוראות סעיף זה ייכנסו לתוקף בעת שחמש מדינות חברות יצהירו הצהרות בהתאם לס"ק 1 לסעיף זה. הצהרות כאמור יופקדו על-ידי המדינות החברות אצל המזכיר הכללי של האו"ם, אשר יעביר עותקים שלה אל שאר המדינות החברות. הסתלקות מהצהרה אפשרית בכל עת בהודעה למזכיר-הכללי. הסתלקות כאמור לא תפגע בדיון בעניין שהוא נושא להודעה שכבר הועברה בהתאם לסעיף זה. לא תתקבל הודעה נוספת לפי סעיף זה מצד יחיד או בשמו לאחר מסירת הודעה על הסתלקות מן ההצהרה לידי המזכיר הכללי, זולת אם הצהירה המדינה החברה הצהרה חדשה.

סעיף 23

חברים בוועדה ובוועדי פיוס אד-הוק אשר יכול כי ימונו בהתאם לסעיף 21, ס"ק 1(ה), יהיו זכאים למיתקנים, זכויות יתר וחסינויות הניתנים למומחים

graph 1 (e), shall be entitled to the facilities, privileges and immunities of experts on mission for the United Nations as laid down in the relevant sections of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations.

Article 24

The Committee shall submit an annual report on its activities under this Convention to the States Parties and to the General Assembly of the United Nations.

Part III

Article 25

1. This Convention is open for signature by all States.

2. This Convention is subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 26

This Convention is open to accession by all States. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

Article 27

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twentieth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying this Convention or acceding to it after the deposit of the twentieth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

Article 28

1. Each State may, at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not recognize the competence of the Committee provided for in article 20.

בשליחות מטעם אר"ם, כמפורט בסימנים הנוגעים לדבר של האמנה על זכויות-יתר וחסינויות של לאר"ם.

סעיף 24

הוועדה תגיש דו"ח שנתי על פעילויותיה בהתאם לאמנה זו למדינות חברות ולעצרת הכללית של האר"ם.

חלק 3

סעיף 25

1. אמנה זו פתוחה לחתימה בידי כל מדינה.

2. אמנה זו כפופה לאשרור. מסמכי אשרור יופקדו אצל המזכיר הכללי של האר"ם.

סעיף 26

אמנה זו פתוחה להצטרפות כל המדינות. הצטרפות תבוצע על-ידי הפקדת מסמך הצטרפות אצל המזכיר-הכללי של אר"ם.

סעיף 27

1. אמנה זו תיכנס לתוקף ביום השלושים לאחר תאריך הפקדת המסמך העשרים של אשרור או הצטרפות אצל המזכיר הכללי של האר"ם.

2. לגבי מדינה המאשררת אמנה זו או מצטרפת אליה לאחר הפקדת המסמך העשרים של אשרור או הצטרפות, תיכנס האמנה לתוקף ביום השלושים לאחר תאריך הפקדת מסמכה היא לאשרור או הצטרפות.

סעיף 28

1. בעת חתימתה על אמנה זו או אשרורה, רשאית מדינה להצהיר כי אין היא מכירה בסמכות הוועדה כמפורט בסעיף 20.

2. Any State Party having made a reservation in accordance with paragraph 1 of this article may, at any time, withdraw this reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 29

1. Any State Party to this Convention may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties with a request that they notify him whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposal. In the event that within four months from the date of such communication at least one third of the States Parties favours such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted by the Secretary-General to all the States Parties for acceptance.

2. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force when two thirds of the States Parties to this Convention have notified the Secretary-General of the United Nations that they have accepted it in accordance with their respective constitutional processes.

3. When amendments enter into force, they shall be binding on those States Parties which have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of this Convention and any earlier amendments which they have accepted.

Article 30

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation shall, at the request of one of them, be submitted

2. מדינה חברה המכיעה הסתייגות בהתאם לס"ק 1 לסעיף זה, רשאית בכל עת להסתלק מהסתייגות זו בהודעה למזכיר-הכללי של האו"ם.

סעיף 29

1. מדינה חברה באמנה זו רשאית להציע תיקון ולהגישו למזכיר הכללי של האו"ם. המזכיר-הכללי יעביר עקב זאת את התיקון המוצע למדינות חברות בבקשה להודיע לו אם הן בעד כינוס ועידה של מדינות חברות במטרה לדון בהצעה ולהצביע. במקרה שכתוך 4 חודשים מתאריך הודעה כאמור לפחות שליש מן המדינות החברות מצדדות בוועידה כאמור, יכנס המזכיר-הכללי את הוועידה בחסות האו"ם. תיקון שאומץ על-ידי רוב המדינות החברות הנוכחות ומצביעות בוועידה יוגש על-ידי המזכיר-הכללי לשם קיבול.

2. תיקון שאומץ בהתאם לס"ק 1 לסעיף זה ייכנס לתוקף בעת ששני שלישים של המדינות החברות באמנה זו יודיעו למזכיר-הכללי של או"ם כי קיבלו אותו בהתאם להליכיהן החוקתיים.

3. בהיכנס תיקונים לתוקף, הם יחייבו את אותן המדינות החברות שקיבלו אותם, בעוד מדינות חברות אחרות יחוייבו עדיין בהוראות אמנה זו ותיקונים קודמים שכבר קיבלו.

סעיף 30

1. מחלוקת בין שתי מדינות חברות או יותר בנוגע לפרשנות לאמנה זו או יישומה, אשר אין מצליחים ליישבה במשא ומתן, תוגש, לבקשת אחת מהן, לבוררות. לא הגיעו הצדדים בתוך ששה חודשים מתאריך הבקשה לבוררות לכלל הסכמה בשאלת

to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may, at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party having made such a reservation.

3. Any State Party having made a reservation in accordance with paragraph 2 of this article may at any time withdraw this reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 31

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation becomes effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. Such a denunciation shall not have the effect of releasing the State Party from its obligations under this Convention in regard to any act or omission which occurs prior to the date at which the denunciation becomes effective, nor shall denunciation prejudice in any way the continued consideration of any matter which is already under consideration by the Committee prior to the date at which the denunciation becomes effective.

3. Following the date at which the denunciation of a State Party becomes effective, the Committee shall not commence consideration of any new matter regarding that State.

ארגונה, רשאי אחד הצדדים להעביר את המחלוקת לבית-הדין הבינלאומי, על-ידי בקשה בהתאם לחוקת בית-הדין האמור.

2. בעת חתימתה על אמנה זו או אשרורה, או הצטרפותה אליה, רשאית כל מדינה להצהיר כי אין היא רואה את עצמה מחוייבת על-פי ס"ק 1 לסעיף זה. מדינות חברות אחרות לא יהיו מחוייבות על-פי ס"ק 1 לסעיף זה כלפי מדינה חברה שהביעה הסתייגות כאמור.

3. מדינה חברה שהביעה הסתייגות לפי ס"ק 2 לסעיף זה רשאית בכל עת לחזור בה מהסתייגותה בהודעה למזכיר הכללי של האו"ם.

סעיף 31

1. מדינה חברה רשאית להסתלק מאמנה זו בהודעה בכתב למזכיר-הכללי של או"ם. הודעה כאמור תכנס לתוקף שנה לאחר תאריך קבלת ההודעה על-ידי המזכיר הכללי.

2. הסתלקות כאמור אין בה כדי לשחרר את המדינה החברה מהתחייבויותיה לפי אמנה זו בקשר למעשה או מחדל המתרחש לפני תאריך כניסת ההודעה על ההסתלקות לתוקף; אף אין בהודעה כאמור כדי לפגוע בכל דרך שהיא בהמשך הדיון בעניין כלשהו שהועדה כבר החלה לדון בו קודם לתאריך כניסת ההסתלקות לתוקף.

3. הוועדה לא תתחיל לטפל בעניין חדש הנוגע למדינה חברה לאחר התאריך שבה הודיעה אותה מדינה על הסתלקותה מן האמנה.

Article 32

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States Members of the United Nations and all States which have signed this Convention or acceded to it of the following:

(a) Signatures, ratifications and accessions under articles 25 and 26;

(b) The date of entry into force of this Convention under article 27 and the date of the entry into force of any amendments under article 29;

(c) Denunciations under article 31.

Article 33

1. This Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of this Convention to all States.

Reservations made by the State of Israel

1. In accordance with Article 28 of the Convention, the State of Israel hereby declares that it does not recognize the competence of the Committee provided for in Article 20.

2. In accordance with paragraph 2 of Article 30, the State of Israel hereby declares that it does not consider itself bound by paragraph 1 of that Article.

סעיף 32

המזכיר הכללי של האו"ם יודיע לכל המדינות החברות באו"ם ולמדינות שחתמו על אמנה זו או הצטרפו אליה על:

(א) חתימות, אשרורים והצטרפויות לפי סעיפים 25 ו-26;

(ב) תאריך כניסתה לתוקף של אמנה זו לפי סעיף 27 ותאריך כניסתם לתוקף של תיקונים לפי סעיף 29;

(ג) הסתלקויות לפי סעיף 31.

סעיף 33

1. אמנה זו, אשר לנוסחיה בערבית, סינית, אנגלית, צרפתית, רוסית וספרדית דין מקור שווה, תופקד אצל המזכיר הכללי של האו"ם.

2. המזכיר הכללי של או"ם יעביר עותקים מאושרים של אמנה זו לכל המדינות.

הסתייגויות של מדינת ישראל

1. על-פי האמור בסעיף 28 לאמנה, מצהירה מדינת ישראל בעת אשרור האמנה כי אין היא מכירה בסמכותה של הוועדה כפי שנקבע בסעיף 20 לאמנה.

2. על-פי האמור בפסקה 2 לסעיף 30 לאמנה, מצהירה מדינת ישראל בעת אשרור האמנה, כי אין היא רואה את האמור בפסקה 1 לאותו סעיף כמחייב אותה.